

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K.
Att.: fm. Maria Rørbye Rønn

8. september 1994
JS/mmh

Vedr.: Deres J.nr. 92.001.1/8100-1 - spredning af eksemplarer af videogrammer efter udlejnings- og udlånsdirektivets ikrafttræden

Idet jeg henviser ministeriets skrivelse af 15. f.m. vedrørende forespørgsel fra Home Entertainment Export, skal jeg på vegne af Foreningen af danske Videogramdistributører udtale følgende:

Henvendelsen fra Home Entertainment Export står i forbindelse med en mellem Videogramdistributørforeningen og dennes medlemmer samt visse internationale filmselskaber på den ene side og Laserdisken, Aalborg, på den anden side verserende retssag om Laserdiskens adgang til at foretage udlejning af laserdiscs, indeholdende spillefilm importeret fra England.

Der er nedlagt fogedforbud mod Laserdiskens udlejning af laserdiscs, hvortil rekvirenterne har enerettigheder, uden at samtykke til udlejning foreligger.

Justifikationssagen kan siges at indeholde to elementer. For det første gør rekvirenterne (sagsøgerne) gældende, at der ikke er givet tilladelse til udlejning af de pågældende laserdiscs, og at Laserdisken, Aalborg, derfor alene har erhvervet salgsprodukter fra en

engelsk grossist, som ikke har haft nogen tilladelse til selv eller gennem aftaler i England at foretage udlejning af de pågældende laserdiscs. Rekvisitus (sagsøgte) er blevet opfordret til at dokumentere, at man har erhvervet de pågældende produkter fra en virksomhed, som fra den engelske enerettighedshaver har fået ret til at foretage udlejning af de laserdiscs, der er solgt til Danmark. En sådan dokumentation foreligger ikke og kan efter vor opfattelse heller ikke komme til at foreligge, idet enerettighedshaverne i England har meddelt, at man ikke har givet sådan tilladelse.

For det andet gøres det gældende, at selv om ret til udlejning i England måtte være givet, omfatter en sådan ret ikke samtidig retten til udlejning i Danmark, idet det for udlejningsrettigheder, på samme måde som for retten til offentlig fremførelse som en del af ophavsrettens "særlige genstand", gælder, at den territoriale eneret skal respekteres.

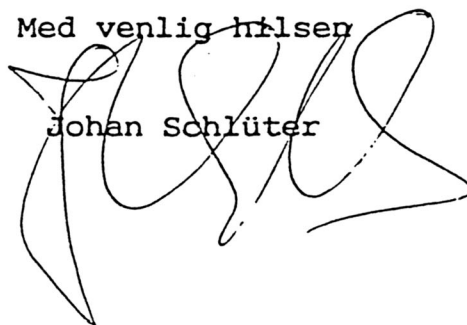
Retten i Aalborg er ikke indstillet på at stille spørgsmål til EU-domstolen, såfremt sagsøgte ikke kan dokumentere at have erhvervet produkterne fra en virksomhed, som har haft ret til at distribuere produkterne gennem udlejning. Efter rettens opfattelse følger det i et sådant tilfælde direkte af domstolens afgørelse i sagen Warner/-Metronome Video ctr. Erik Viuff Christiansen, at udlejning i Danmark af videogrammer importeret fra et andet territorium, hvor rettighedshaveren ikke har meddelt tilladelse til udlejning, er forbudt, hvis der ikke foreligger særskilt tilladelse til udlejning i importlandet. Kan det derimod dokumenteres, at der er givet ret til udlejning i England, vil retten formentlig være indstillet på at stille et præjudicielt spørgsmål til domstolen, idet man kan sige, at domstolens ovennævnte afgørelse ikke har taget stilling til, hvorvidt den tilladelse, der er meddelt i een medlemstat, automatisk anses for gældende også i en anden medlemstat. Det er som anført vor opfattelse, at man kan operere med territoriale rettigheder ved udøvelse af

ophavsretten på områder, der er omfattet af ophavsrettens "særlige genstand", dvs. områder hvor det ikke drejer sig om ren omsætning i form af salg af fysiske produkter, men om en vedvarende udøvelse af en bestemt beføjelse over et ophavsretsbeskyttet værk.

Det er Videogramdistributørforeningens opfattelse, at udlejnings-/udlånsdirektivet ikke tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en udlejningsret kan afgrænses territorielt inden for EU. De konsumptionsregler, der er indeholdt i direktivet, og som går igen i ministeriets forslag til ny ophavsretslov, afgør ikke dette spørgsmål. Hensigten med direktivet har været at styrke rettighedshaverens position, og det kan derfor med de såkaldte Coditel-sager og ovennævnte Warner-sag i mente hævdes, at fællesskaberne netop har respekteret, at visse særlige immaterielle rettigheder i medfør af EØF-traktatets artikel 36 har forrang frem for princippet om varernes fri bevægelighed.

Såfremt ministeriet mod forventning måtte være af den opfattelse, at der i EF-direktivet om udlejning og udlån skulle kunne indlægges noget om en begrænsning af retten til at bestemme udlejning som et territorielt anliggende, vil jeg meget gerne drøfte denne problemstilling med ministeriet, forinden et svar til Home Entertainment Export afsendes.

Med venlig hilsen

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and flourishes, positioned over the typed name.

Johan Schlüter